

til Overformynderterne vare nemlig før Emancipationen taxerede til 405,297 v. D., men i Aaret 1850 ere de vurderede til ialt 216,049 v. D., saa at et temmelig betydeligt Tab af Amyndiges Midler deels allerede har fundet Sted og deels befrygtes, uagtet de i disse Plantager ublaante Amyndiges Midler iffun have udgjort 149,257 v. D., men naturligvis have ikke alle de pantsatte Plantager været behæftede i lige Grad, saa at der er en Deel, som er uimodsigelig vis, men en anden Deel er temmelig uvis. Jeg har, som sagt, tilladt mig at trætte det ærede Thing med disse Meddelelser, fordi det forekommer mig nyttigt, at de finde Udbredelse i Publicum, og at man seer, af hvilke Grunde Folkethinget her saa villigt er gaaet ind paa en Udgift, som beregnet efter Regerantallet vilde udgjøre over 2,000,000 Rbd., men som, naar man fraregner Regeringens egne Regere, efter mit Skjøn, omtrent vil blive 1,800,000 Rbd. i danske Penge.

Lindberg: Naar jeg atter ved 3die Behandling af nærværende Sag begjærer Ordet, er det for atter at anbefale det ærede Thing ikke at gaae ind paa at give en saadan Erstatning til Slaveeierne, som der i det foreliggende Lovudkast er forlangt, og jeg skal støtte mig til en Beretning om de virkelige Forhold, som foreligger i et af de Actstykker, som er overleveret os, nemlig en Skrivelse fra Gouvernementet i Bestindien af den 24de August 1851, hvori den daværende Gouverneur eller Bestyrelse schildrer Forholdene, som de efter hans Anskuelse og efter hvad han har erfaret, ere, og som han fremsender til den kongelige Plantageinspecteur Arnesen for at indhente hans Erklæring derover. Da denne Beretning, som vi vel tør antage for at være grundet paa et virkeligt Kjendskab til Forholdene, er af en ganske anden Betydning, end Nogen af os her i Salen maaskee har tænkt sig, skal jeg tillade mig at fremsætte adskillige Punkter, hvor paa der, idetmindste ikke under Sagens tidlige Behandling, er lagt Vægt. Gouvernementet paaberaaber sig saaledes, at de statistiske Data vise, at, dersom Begivenhederne, der i 1848 gjorde Brud paa Slaveinstitutionen, ikke vare indtrufne, men Forholdet overlodes til en

jevn og rolig Udvikling, saa vilde inden meget saa Aar en saadan Tilstand være indtraadt, at Productionens og dermed al Eiendoms Tilintetgjørelse i Colonierne vilde blive en uundgaelig Følge af Slaveriets længere Vedvaren, og Gouverneuren udvikler det saaledes, at, da Sufferplantager ikke kunne drives undtagen ved Slaver, hvis Slaveriet vedblev, saa vilde det være umuligt for de større Plantageeiere at skaffe en saadan Arbeidskraft tilstede, som var tilstrækkelig til at drive Sufferplantagerne, da Slavernes Antal Aar for Aar tog af; de vilde altsaa være nødsagede til Aar for Aar at gaae tilbage, og, hvad der altsaa kunde synes at være en Ulykke for dem, at det gif saa hurtigt med Negernes Frigtvelse, maatte blive deres virkelige Frelse, idet den tvungne Arbeidskraft gif over til at blive frivillig. Nu er det muligt, da de ikke kunne benytte Slavernes længere, at de kunne faae frivillige Arbeidere for en vis Betaling, og disse kunne jo afløse den Arbeidskraft, som de muligens kunde savne paa anden Maade, og Gouvernementet har ogsaa oplyst, at dette virkelig er kommen til Indførelse, og at det er i gode Fremstrid. I de Actstykker, der ere os forelagte, finde vi saaledes, at der Pagina 59 er paastaet, at der paa denne Maade efter Emancipationen kan disponeres over en ligesaa stor Arbeidskraft, som der har været tilstede i Forveien, at det vel har viist sig, at der har været nogle Arbeidere, som før i Slaveritiden vare nødsagede til at deeltage i Sufferplantedyrkningen, der have unddraget sig derfor, og navnlig Fruentimmer, men at denne mindre betydelige Afgang af Arbeidskraften allerede er betydelig afhjulpen, og Arbeidskraften vel endog saa forøget derved, at man endelig er bleven saa flog paa disse Plantager at anvende Plougen, som ikke før har været benyttet, men har været foragtet, og at anvende Lastdyr istedetfor Mennekraft. Dersom dette forholder sig saaledes, som vel ikke let Nogen skal kunne modsig, saa mener jeg, at der allerede deri ligger en meget stor Betænkelse ved at gaae ind paa den Forudsætning, at der virkelig skulde være en saadan Nød og Trang tilstede, som man jo sagtens kan raabe paa, naar man er saa langt